

fondet, og et andet, der hedder Kassebeholdningen; Reservecapitalen skal holdes paa samme Størrelse, jeg antager, at den ikke kan formindstes eller forhøjes uden Bevilling, men det er jo en Selfølge, at naar Reservecapitalen formindstes f. Ex. ved Amortisation af Papirer eller saa, ja da maa det suppleres, og saa suppleres Reservecapitalen ved en saadan Overskjøtelse. Det hænder ogsaa, at det Modsatte bliver Tilfældet, at Reservecapitalen kommer til at stige til Kassebeholdningen, og saa dækkes Underbalancen ved at overslytte disse Papirer fra den ene Stusse til den anden. Det er det Hele, som er passeret, og som har vaakt det ærede Udvalgs Opmærksomhed og maaste Uro; men det betyder ingenlunde, at jeg finder, at der er Anledning til at stille sig af med disse fortrinlige Papirer.

Ordføreren (Holstein): De Punkter, som den høitærede Finantsminister omtalte, og som findes som Udtalelser i Betænkningen, fandt jeg iøvrigt ikke nogen Anledning til at knytte nogen nærmere Bemærkning til, da jeg gik ud fra, at det var Noget, som Alle maatte være enige om. Jeg skal dog blot med Hensyn til det første Punkt bemærke, at Meningen dermed er, at man forventer, at Forholdet 1 pCt. Administrationsudgifter i Forhold til Indtægtssummen ikke bliver forandret eller forrykket ved Forhøielser paa Kontoverne til Lønninger og Medhjælp. Jeg kan nemlig ikke finde mig fuldt beroliget ved det, den høitærede Minister udtalte, at han fremdeles vilde handle som hidtil efter Bestemmelserne i Kassebetænkningen; thi Bestemmelserne i denne afgjøre ikke noget om Procentforholdet mellem Administrationsudgifterne og Kollektørernes Provision. Men, naar den høitærede Minister sagde, at han vilde handle som hidtil, vilde i Virkeligheden det, man ønsker, være naaet; thi saa vidt jeg kan se, har den høitærede Minister ikke ved de Dispositioner, han har truffet, villet forandre noget i de bestaaende Forhold, og nu kan man vel indvise, at der er visse Udgifter, som ikke saaledes afhænge af Ministerens Beregning forud, at han kan tage Hensyn til dem, og man vil altsaa have fuldkommen Sikkerhed for, at Procentforholdet ikke derigennem bliver forandret; men derfor har man ogsaa udtrykkelig udtalt, at det kun er ved Forhøielse af Kontoverne til Lønninger og Medhjælp, at man forventer, at dette Forhold ikke forrykkes. Hvad det andet Spørgsmaal angaar, om Kassebeholdninger eller rettere om Reservecapitalbeholdninger og de deri værende Papirers Uværlighed, nyiter det vist ikke at komme ind paa en Diskussion

derom; thi derom vil næppe den høitærede Minister og Udvalget blive enige. Udvalget fastholder, at det betragter de gjensidige Udtalelser, som fandt Sted i 1875, som Afgørelser, saa at den høitærede Minister altsaa ikke kan tage bort af Reservecapitalen og oversføre til Kassebeholdningen Papirer, som den Gang kunde indbefattes derunder, eller disponere over dem paa anden Maade end efter de Regler, som da i Finantsudvalget bleve aftalte eller udtalte — Udtrykket skal jeg ikke lægge Vægt paa; men Udvalget maa holde sig til den Protokol, som blev affattet over Forhandlingerne i Udvalget, en Protokol, som ganske vist ikke blev underskrevet af den høitærede Minister, og i Hensyn til den maa vi fra vor Side betragte Udtalelserne som Afgørelser, der ere bindende for Ministeren. Da for Resten Spørgsmaalet for Dieblittet ikke har praktisk Betydning, eftersom den høitærede Minister har erklæret, at han ikke agter at afhænde de preussiske Obligationer, men nærmest kun angaar en formel finantsiel Foranstaltning, skal jeg ikke komme nærmere ind paa denne Diskussion i dette Dieblit, da det vistnok ikke vil føre til Noget, thi naar man ikke bliver enig, staar Protest mod Protest, og derved maa det foreløbig blive staaende.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Estrup): Jeg kan kun ikke forstaa, at det ærede Udvalg saa ikke er blevet alarmeret for længe siden. Det er virkelig ikke første Gang, at en saadan Overslytning fra Reservecapitalen til Kassebeholdningen er sket. Det er, som jeg tidligere udtalte, Noget, der sker hvert Aar, at der findes en Overslytning Sted enten fra Reservecapitalen til Kassebeholdningen eller fra Kassebeholdningen til Reservecapitalen for at tilveiebringe Balance mellem de to Kasser. Det er slet ikke noget Nyt. Hvad det andet Punkt angaar, er jeg egentlig tilbøielig til at tro, at den ærede Ordfører ved denne Udtalelse har havt Udvalgets foreløbige Betænkning i Haanden og ikke den endelige Betænkning; thi det er i den foreløbige Betænkning og kun i den foreløbige Betænkning, der er Tale om denne ene Procent af den virkelige Indtægt, som den ærede Ordfører nævnte. Det findes aldeles ikke i Bemærkningerne i den endelige Betænkning; thi der findes kun dette, at man forudsætter, at der ikke ved Forhøielser paa Kontoverne til Lønninger og Medhjælp bør ske Forandring — i hvad? — i Forholdet mellem Administrationsudgifterne og Indtægtssummen. Men da dette Forhold er bestemt i selve Lovens § 6 pCt., er Svaret, efter denne Afgørelse,